

(foto Dagblad De Pers)

Calvin Jong a Pin, op weg naar Peking

Hij was er bij in Heerenveen toen Jong Oranje zich kwalificeerde voor de Olympische Spelen. Het elftal kreeg vleugels, weet *Calvin Jong a Pin* (21) nog. Tijdens het succesvolle EK verwierf Jong a Pin zich een plaats in het basiselftal van Foppe de Haan, maar een dikke maand later gooide een keeloperatie roet in het eten. Hoewel Jong a Pin de schade nu goed heeft ingehaald, moet hij zich zowel bij Heerenveen als bij Jong Oranje opnieuw bewijzen. 'Ik wil mee naar China en wil de beste zijn. Als ik dat niet ben dan hoor ik op de bank te zitten.'

Hoe is het om te spelen voor het Nederlands elftal?

'Spelen voor Oranje is voor mij heel speciaal, want ik ben gekozen om te voetballen voor mijn land en ik hoor bij de beste jongens van mijn lichting. Dat is natuurlijk een hele eer. Ik voel me ook echt Nederlander. Dit is gewoon mijn land, want ik ben hier geboren en opgegroeid. Maar het is best moeilijk om daar helemaal van overtuigd te raken, want mensen wijzen me vaak op mijn huidskleur en mijn afkomst. Dat heeft wel invloed.'

Door jouw keeloperatie had je een flinke achterstand in te halen. Ben je nu weer 100% in vorm?

'Ja! Ik ben wel wat spiermassa kwijtgeraakt, maar heb nu meer souplesse. En dat is niet eens zo slecht want naar mate je langer speelt red je het niet alleen met kracht. Dan ga je fysiek kapot. Eigenlijk heb ik er dus iets waardevols voor terug gekregen.'

Die ziekteperiode had gevolgen voor je positie bij Heerenveen. Maar wat betekende dat voor jouw positie in Jong Oranje?

'Dat ik mijn basisplaats ben kwijtgeraakt aan Erik Pieters van FC Utrecht. Het niveau dat ik had gehaald tijdens het EK was voor Heerenveen een basisplaats waard, mits ik in de voorbereidingen naar het seizoen goed had gepresteerd. Dat is anders gelopen. Ik moet me nu op twee fronten opnieuw bewijzen.'

Hoe zorg jij ervoor dat de trainer Foppe de Haan jou kiest voor de selectie?

'Dit hele seizoen staat voor mij in het teken van de Olympische Spelen. Ik moet nu presteren met mijn club, zoveel mogelijk wedstrijden spelen en die zo goed mogelijk spelen, zodat ik mee kan naar China.'

Hoe bekijk je de discussie over de mensenrechten in China, als gastland van de Olympische Spelen?

'Ik vind dat je sporters daar niet mee moet belasten. Voor mij staat dat los van de Spelen. Door die te boycotten krijgen die mensen daar niet meer rechten.'

Als je meegaat naar China, hoe bereid jij je dan voor op de omstandigheden daar?

'We worden in april getest. Dan worden er stofjes geïnjecteerd om te bekijken hoe wij daarop reageren. Dat heeft met onder meer de luchtkwaliteit daar te maken.'

Waar wil je graag naar kijken, als er tijd is om andere Olympische sporten te volgen?

'Ik vind de 100 meter sprint altijd een heel mooi onderdeel. Stuk voor stuk grote karakters. De feitelijke race duurt maar 10 seconden maar er wordt een hele show om heen gemaakt. Prachtig om te zien.'

Welke persoonlijke spullen neem je zeker mee naar China?

'Mijn MacBook, om te communiceren met Europa, want bellen is wel heel duur. Maar mijn telefoon gaat ook mee en mijn ipod, want ik kan geen dag zonder muziek. Daarnaast mijn camera om mooie momenten vast te leggen en wat schoolboeken. Tegen die tijd ben ik namelijk begonnen aan mijn studie Psychologie aan de open universiteit.'

Met welke medaille komt Oranje thuis?

Licht.

'Hopelijk de gouden. Maar het niveau ligt een stuk hoger dan op het EK, want elk land mag drie dispensatiespelers van boven de 23 laten meedoen. Van Brazilië hoorde ik bijvoorbeeld dat zij Kaka, Ronaldinho en Robinho meenemen. Dat zijn de drie beste voetballers van de wereld! Brazilië heeft gewoon een gigantisch land om spelers uit te kiezen. Zij hebben zestien miljoen voetballers, wij zestien miljoen inwoners. Het wordt zwaar voor ons, maar als ik meega, dan ga ik om te winnen!'

Annita Lageweg

Publicatie in Corner, januari 2008